

Bog vé, ali bo on še takrat španjski kralj. Kajti po vsej deželi vre samih republikancev, ki hočejo kralja pregnati in proglasiti španjsko republiko. Francozi jih baje podpirajo, ker Bismark s kraljem drži. Angležem v Afganistanu preti nova nesreča. General Roberts je skoz sotesko Suturgardam splezal in začel marširati v Kabul, toda sedaj so mu Afgani prišli v soteski za hrbet in ga odrezali od Indije. Ako ne dojde kmalu pomoči za njim, utegne biti uničen s vso armado vred.

Za poduk in kratek čas.

Kamnica.

(Krajepisno-zgodovinska črtica.)

I. Malo uro hoda od Maribora proti severozapadni strani na levem bregu Drave, na desni strani Kamniške grabe in na koncu hribov, ki se tu naglo k Dravi ponižajo, leži prijazna ves Kamnica. Ime je brez dvombe slovenske korenike. Ker se v listinah 11. stoletja nahaja to ime v oblikah „Caminiz“ in „Gamniz“, moremo zdaj pisati Kamnica, čeravno ljudstvo zavoljo ležjega izgovarjanja navadno reče Kam'ca ali celo Ka'n'ca. To izgovarjanje je menda bil vzrok, da nekteri pišejo Kamca, ki se izpeljuje iz iste korenike, kakor Kamnica in pomeni divjo kozo, nemški Gams. Divja koza na strmi pečini je tudi vaški grb, ki še je vzidan farovžu nad nekdanjimi velikimi vratmi.

Občina Kamniška obsega 881 plugov zemlje, na kateri je 118 hiš in 726 duš. Po slovenskem Štajerju je ta občina znana po „Kamškem strahu“, ki je okoli 16 let tu prebival in ne le občino, ampak celo okolico strahoval.

Fara Kamniška šteje 2680 duš in obsega razun Kamnice še občine Rožbah, Brestenico (Tresternitz), Jelovec, Mittelberg (Sredma) in deloma Sober. Farna cerkev posvečena sv. Martinu je bila prvotno zidana v gotiškem slogu, kar še pričajo podporni stebri in šiljasta okna, ki pa so zdaj večidel zazidana ali predelana. V pretečenem stoletju je bila namreč tudi ta cerkev brez ozira na stavbeni slog tako ponovljena, da so šiljasta okna predelali v štirioglasta, obok pa tako nizko spustili, da zdaj zazidani šiljasti oboki oken segajo črez sedanjí strop. Nektera okna so pa celo zazidali. Kedaj da je ta cerkev postavljena, nam ni znano; na izhodni strani prizidana kapela sv. Rešnjega Telesa je gotovo poznejšega početka, kakor cerkev, ker se l. 1697. imenuje nova kapela, menda nalašč postavljena za bratovščino Rešnjega Telesa, katero so Sekovski knezoškof Janez Marko 17. aprila 1654. ustanovili in papež Klement XI. 14. decembra 1712 s privilegiji obdarili. Cerkev ima 5 altarjev: prednji altar sv. Martina, in tri stranske: sv. Lucije, sv. Mihala in sv. Rešnjega Telesa. Vsa cerkev je prav okusno na presno izmalana. Pomenljiva je ta

malarija zato, ker je presbiterij ali celo polovico cerkve pred blizu sto leti naslikal župnik Mihal Čuk, o katerem nam grobni kamen na cerkvi to-le poroča: Hic situs est adm. R. D. Michael Tschuck, parochus in Gams annos XXIII., decessit plenus meritis LX. aetatis annorum die II. (?) Maji MDCCXCV. Na enaki način, kakor župnik Čuk prednji del, je neznan slikar zmalal zadnji del cerkve. Leta 1868 je malar Brolo malarijo ponovil in znova zmalal kapelo sv. Rešnjega Telesa. V zvoniku so trije zvonovi, najstarejši je vlit l. 1600.

Mesto altarja sv. Mihala in sv. Lucije ste morale tu nekda biti posebni kapeli, ker onej sv. Mihala je bil poročil gospod Gašpar Ravnak vinograd, ki je bil l. 1645. za 50 fl. prodan. Kapela sv. Lucije pa je stala kake pol ure od cerkve na bribu, ki se še zdaj imenuje Lucijin brib in je skoro enako visok s hribom sv. Urbana. Ostanke zidovja še se zdaj vidijo. Na Lucijino je bila ondi vselej sv. meša. Ker je bil ob Lucijinem pot h kapeli težaven in nevaren in si je nek kaplan res enkrat nogo zlomil, prenesli so podobo sv. Lucije v farno cerkev v Lucijin altar, kapela pa je sčasoma razpala.

Proti koncu pretečenega in v začetku sedanjega stoletja je bila Kamnica precej obiskana božja pot. Leta 1759. je Lambrehtinski duhovnik P. Tobias prinesel iz Marije Celje podobo Matere božje, ki je bila slovesno na angeljsko nedeljo v prednji altar postavljena. Vsled tega so ljudje v velikem številu v Kamnico na božjo pot hodili in cerkev imenovali „Malo Marijino Celje v Kamnici.“ Še zdaj jih prihaja toliko, da jih je pri lepem vremenu na predvečer vse polno okoli cerkve in po vesi. Ljudje pravijo, da kdor gre trikrat v Kamnico na božjo pot, ima toliko zaslug, kakor da bi bil šel enkrat v Marija-Celje. Iz zgodovine sta samo dva dogodka, ki se farne cerkve tičeta, omeniti vredna. Dne 2. julija 1528 so bili Kamničani k cerkveni vizitaciji v Maribor poklicani in v zapisniku se bere, da je župnik Niklas Grosman pripeljal 4 duhovnike, župana, 2 cekmeštra in 8 faranov, ki so bili vsi prave vere, župnik se je pritožil, da ljudje ne dajo kaplanom jesti, kedar pridejo k podružnicam, in zapovedalo se jim je, da morajo dati kaplanom jesti ali denarja, kakor je navada, če ne, pa naj kaplan doma ostane. Farani pa so se pritožili, da imajo zdaj le 6 duhovnikov, čeravno jih je prej po 7 bilo in da se župniki prepogostoma menjajo. Sklenilo se je, naj vse ostane, kakor je od nekda. — Drug važen dogodek je, da so l. 1532. prišli Turki sem in so cerkev in pokopališče oskrunili; zato so oboje 21. oktobra 1535 Lavantinski škof Filip spet blagoslovili.

(Konec prih.)

Smešničar 41. Kako jo marsikteri priprosto človek zasoliti zna. Kmetič sedi med dvema liberalcema v krčmi. Petek je. Vsi trije obedvajo. „Vi ste osel, da ne jeste mesa“, se zadere eden ob

desnici. „Jaz pa rečem, vi ste bedak“, povzame uni na levi. — „No“ odvrne kmetič, „ne vem, če sem to oboje; to pa bi skoraj mislil, da med obojima sedim, — pa ne smem hudo soditi“ — Za nos sta se prejela pa je bilo pravde konec.

Razne stvari.

(Vabilo) k veselici, ktere napravi mari-borska čitalnica v teku tega leta. 1) 12. oktobra mali ples, 2) 23. nov. beseda potem tombola in ples, 3) na Štefanovo popoldne ob 3. uri občni zbor, zvečer shod, po priliki tudi ples, 4) na dan sv. Silvestra šaljiva loterija in ples. H kterej veselici se bode najela godba, bode posebej nazna-njeno. Začetek vsakokrat ob 1/2 8 uri zvečer. K tem veseliciam i k občnemu zboru uljudno vabi odbor.

(Darila pri vinorejske razstavi dunajske) dobili so za štajerska vina: bratje Kleinoscheg v Gradcu srebrni častni kozarec in g. A. Pfrimer v Mari-boru srebrno državno svetinjo.

(Prihodnja nemška cesarica) mudila se je več časa v Rimskih toplicah in marljivo obiskavala divno okolico. Dala si je donesti štajerskih vin, napraviti žgancev in gibanic ter je obiskala Celje, Zagreb, Ljubljano in sedaj odrinila na Italijansko. Štajerska se njej je dopala. Ona je hčer angleške kraljice in žena nemško-pruskega cesarjeviča.

(Grozno zločinstvo) učinil je v Apačah hlapec Wake in 5 pomagačev, ki so iz krčme, kder je bila muzika, mahnilo za kočljarem Handelnom in ga s poleni ubili. Handel zapusti vdovo in 2 otročiča.

(Par volov) iz hleva ukradli so še nepoznani tatje Urši Stigl na Mrzli planini pri Celji.

(V Dramljah) so iztaknili tatinsko gujezdo in v njem mnogo ukradenih reči, to pa v krčmi Ane Kolarjeve. Več tatov so ugrabili in zaprli. Glavar Andrej Kolar pa jim je všel.

(Sneg) je višje planine na Koroškem pokril 28. sept. Tudi Dobrač nad Belakom kaže belo glavo.

(Za pogorelce v Sarajevu) je c. k. namestnija po 1. izkazu nabrala 1217 fl.

(Državni zbor) šteje med 353 poslanci: 68 advokatov, 138 zemljišnih posestnikov, večidel grajščakov, 40 uradnikov, 11 profesorjev, 21 duhovnov, 7 vojakov, 36 fabrikantov in trgovcev, 6 zdravnikov in 4 pisatelje.

(Na Vranskem) je učitelj g. Simon Meglič imenovan ud okrajnega šolskega sveta.

(Premiščen) je regiment Belgier štev. 27. iz Trsta; dva bataljona prideta v Celovec, eden pa v Ljubljano.

(Umorjeno našli) so v nekem grabnu 18letno Rozalio Hajnškovo v Hajnskem pri Šmarji.

(Bližnjim porotnicam celjskim) predsednik imenovan je g. Heinriber, namestnika g. Levičnik in plem. Schrei.

(Na novem mariborskem pokopališču) v Po-brežah stavijo mertvašnico in hišo za pokopiča za 3644 fl.

(Iz Velenja) se nam poroča, da je bil št. Iljski učitelj po dnevi napaden in tepen.

(Obsojen) je bil Vratislavski predstojnik Ja-kob Vičar in jegovi pajdaši na 4 mesence v ječo, ker so rešetarje pretepali in rešetek za 100 fl. vrednosti razbili.

(† Umrli) je fml. Hartung in naš regiment štev. 47. dobi drugo ime.

(Dražbe III.) so okt. Matija Koepek 526 fl. in Marija Damiš 5810 fl. pri sv. Lenartu v Slov. gor, 15. okt. Matija Vračko 11021 fl. v Mariboru, Emilija Kmetič 13.884 fl. v Slov. Bistrici, Franc Rancigaj v Petrovčah 1785 gld. 20. okt. Marija Vaupotič v Saklu 2600 fl. Janez Potisk 1360 fl. v Rogacu; 24. okt. Martin Romič v Babjem vrhu.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrib.

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . . .	7 90	4 90	4 70	2 60	4 90	4 90	4 90
Ptuj	8 40	5 20	4 70	3 —	5 30	4 80	4 70
Gradec	9 24	5 40	7 36	3 10	5 53	—	6 28
Celovec	8 58	5 40	5 66	2 64	5 35	—	20
Ljubljana . . .	9 55	5 51	4 67	3 14	5 42	—	—
Varaždin . . .	7 —	5 60	4 50	2 70	5 —	3 10	5 —
Dunaj } 100 fl. kr.	11 86	8 82	9 75	6 22	7 25	6 85	—
Pešt } 100 fl. kr.	11 74	8 7	9 —	6 05	6 87	4 65	5 —

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 67.95 — Srebrna renta 69.20 — Zlata renta 80.75 — Akcije narodne banke 840 — Kreditne akcije 267 — Napoleon 9.29 — Ces. kr. cekini 5.57 —

Loterijske številke:

V Trstu 4. oktobra 1879: 40, 6, 36, 74, 34.
V Lincu " " 32, 65, 29, 70, 36.

Prihodnje srečkanje: 18. okt. 1879.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti našega nepozabljivega očeta

Simona Lemež-a,

ki je 3. oktobra t. l. v 69. letu svoje starosti pre-viden s sv. zakramenti za umirajoče mirno v go-spodu zaspal.

V Lečah dne 5. oktobra 1879.

Mica,
soproga.

Ana,
Mica,
hčeri.

France,
Juri,
Urban,
sinovi.